

Soluții apoase. Dizolvarea

Soluție – amestec omogen format din doi componenți care se obține în urma fenomenului de **dizolvare**.

Componenții unei soluții:

- **dizolvat** – substanța care se dizolvă (solvat);
- **dizolvent** – substanța în care are loc dizolvarea (solvent); dacă solventul este apa, soluțiile se numesc apoase.

Dizolvarea – răspândirea particulelor unei substanțe printre particulele unei alte substanțe.

Depinde de:

- Agitarea componentelor soluției (zahărul se dizolvă mai repede în ceai atunci când agităm cu o linguriță);
- Gradul de fărâmițare (zahărul pudră se dizolvă mai repede decât zahărul tos);
- Temperatura (zahărul se dizolvă mai repede în ceaiul cald).

La dizolvare au loc două procese:

- **difuzia** moleculelor dizolvatului printre moleculele dizolventului (proces fizic, endoterm);
- **interacții** cu formare de legături între particulele de dizolvat și cele de dizolvent, proces numit solvatare (proces chimic, exoterm). În cazul soluțiilor apoase, fenomenul se numește **hidratare**.

Clasificarea soluțiilor apoase:

1. După starea de agregare a dizolvatului:

- **solidă**: saramura;
- **lichidă**: oțetul, băuturile alcoolice;
- **gazoasă**: apa minerală, sifonul.

2. După cantitatea de dizolvat conținută:

- **soluții diluate** – conțin cantități mici de dizolvat;
- **soluții concentrate** – conțin cantități mari de dizolvat;
- **soluții nesaturate** – conțin cantități de solvat mai mici decât cantitatea maximă ce se poate dizolva;
- **soluții saturate** – conțin cantitatea maximă de solvat ce se poate dizolva.